

Explicația cărții Apocalipsa

Răspunsul istoriei la Apocalipsa

de Uriah Smith

*Autor al „Here and Hereafter”, „Looking unto Jesus”,
„The Marvel of Nations”, „Synopsis of Present Truth”
și alte lucrări pe teme biblice*

Review and Herald Publishing Association
Washington, D.C.

Editura Păzitorul Adevărului

2016

Introducere

Ultima carte a Bibliei, de obicei numită „Apocalipsa”, (engl. „Revelation” adică „Descoperire”) după numele său grec „Ἀποκάλυψις”, însemnând „o descoperire, o revelație”, a fost descrisă a fi „o panoramă a slavei lui Hristos.” În evangheliile avem raportul umilirii Sale, a înjosirii Sale, a trudei și suferințelor Sale, a răbdării Sale, a batjocoririi și biciuirii Sale de către cei care ar fi trebuit să îi ofere reverență și, în cele din urmă, a morții Sale pe rușinoasa cruce — o moarte socotită, în acel secol drept, cea mai înjositoare pe care o puteau aplica oamenii. În Apocalipsa avem evanghelia întronării Sale în slavă, asocierea Sa cu Tatăl pe scaunul domniei universale, providența Sa, controlând între națiunile pământului, și revenirea Sa, nu ca un străin fără locuință, ci în putere și mare slavă, pentru a-i pedepsi pe vrăjmașii Săi și a-i răsplăti pe urmașii Săi. O voce a strigat în pustie: ‚Priviți Mielul lui Dumnezeu’; o voce va proclama în curând din cer: ‚Priviți Leul din seminția lui Iuda!’

Scene de o slavă neîntrecută sunt dezvăluite în fața noastră în această carte. Apeluri de putere neobișnuită coboară de pe paginile sale asupra celor ce nu manifestă căință, în amenințări despre judecată, care nu au paralelă în vreo altă porțiune din cartea lui Dumnezeu. Mângâiere, pe care nicio limbă nu o poate descrie, este dată urmașilor umili ai lui Hristos în această lume de jos, în imagini glorioase despre Cel în care a fost pus ajutor pentru ei — Cel care are *cheia lui David*, care îi ține pe slujitorii Săi în mână Sa dreaptă, care, deși a fost cândva mort, este acum viu pentru veac și veci de veci, și ne asigură că El este deținătorul triumfător al cheilor morții și mormântului, și care a dat fiecărui biruitor promisiunea multiplă că va umbla cu El în alb, că va avea o coroană a vieții, că se va împărtăși din fructul pomului vieții, care crește în mijlocul paradisului lui Dumnezeu, și va fi înălțat să stea cu El pe chiar tronul său glorios. Nicio altă carte nu ne poartă dintr-odată, și atât de irezistibil, într-o altă sferă. În fața noastră

Viziunea introductivă

Carte Apocalipsei începe cu anunțarea titlului ei și cu o binecuvântare asupra celor care vor da ascultare sârguincioasă afirmațiilor ei profetice, după cum urmează:

Versetele 1-3. Descoperirea lui Isus Hristos, pe care I-a dat-o Dumnezeu, ca să arate robilor Săi lucrurile care au să se întâmple în curând; și El a trimis și a făcut-o cunoscut prin îngerul Său servului Său Ioan: Care a mărturisit despre cuvântul lui Dumnezeu, și despre mărturia lui Isus Hristos, și despre toate lucrurile le care el le-a văzut. Ferice de (engl. Binecuvântat este) cine citește, și de cei care ascultă cuvintele acestei prorocii, și păzesc lucrurile scrise în ea: căci vremea este aproape.

Titlul. Traducătorii versiunilor noastre uzuale ale Bibliei au dat cărții acesteia titlul „Apocalipsa Sfântului Ioan cel Divin” (engleză). Prin aceasta ei contrazic chiar primele cuvinte ale cărții însăși, care declară că aceasta este „Descoperirea lui Isus Hristos”. Isus Hristos este Descoperitorul, nu Ioan. Ioan este doar scriitorul angajat de Hristos pentru a scrie această descoperire pentru beneficiul bisericii Sale. Nu există nicio îndoială că Ioan cel menționat aici este persoana care avea acel nume, care a fost iubit și foarte favorizat între cei doisprezece apostoli. El a fost evanghelist, apostol, scriitorul evangheliei și epistolelor care poartă numele său. (Vezi Clarke, Barnes, Kitto, Pond și alții). La titlurile sale anterioare, el adaugă acum acela de profet; pentru că Apocalipsa este o profeție. Însă conținutul acestei cărți își are originea într-o sursă și mai înaltă. Nu este doar Descoperirea lui Isus Hristos, ci este Descoperirea pe care Dumnezeu i-a dat-o. Ea vine, deci, mai întâi, de la marele Izvor a toată înțelepciunea și adevărul, Dumnezeu, Tatăl; prin El a fost comunicată lui Isus Hristos, Fiul; și Hristos a trimis și a făcut-o cunoscut prin îngerul Său servului Său Ioan.

Cuprins

Capitolul 1. Viziunea introductivă	5
Capitolul 2. Cele șapte biserici	25
Capitolul 3. Cele șapte biserici (cont.)	43
Capitolul 4. O nouă viziune - Sanctuarul ceresc	62
Capitolul 5. Sanctuarul ceresc (cont.)	69
Capitolul 6. Cele șapte peceti (sigilii)	80
Capitolul 7. Sigilarea	104
Capitolul 8. Cele șapte trâmbițe	121
Capitolul 9. Cele șapte trâmbițe (cont.)	137
Capitolul 10. Proclamarea celei de a doua veniri	155
Capitolul 11. Cei doi martori	163
Capitolul 12. Biserica evangheliei	175
Capitolul 13. Puteri persecutoare pretins creștine	185
Capitolul 14. Cele trei solii	247
Capitolul 15. Ultimele șapte plăgi	294
Capitolul 16. Plăgile revărsate	297
Capitolul 17. Babilonul, mama	312
Capitolul 18. Babilonul	317
Capitolul 19. Triumful celor sfinți	331
Capitolul 20. Prima și a doua înviere	338
Capitolul 21. Noul Ierusalim	352
Capitolul 22. Pomul vieții și râul de viață	365
Apendice	377
Index al autorilor.....	398
Indexul textelor biblice	401